

ARA!!

ORGAN DE LES J. E. R. E. C.

**Catalunya i Euzkadi
agermanades, juntes,
assoliran la veritable
llibertat de la Pàtria**

Per la llibertat! Per Catalunya lliure! Per a guanyar la guerra!

**Heus aquí les conclusions de la Primera
Conferència ampliada de la J. E. R. E. C.**

EDITORIAL

Si diguéssim que esperàvem un èxit com el que hi ha hagut, francament, mentiríem.

Crèiem nosaltres que la Primera Conferència Ampliada de les Joventuts d'Esquerra Republicana Estat Català (Federació de Barcelona-Ciutat) seria una reafirmació dels nostres principis, una nova valoració de les joventuts, però mai pensàvem que tingués la transcendència, la importància que ha tingut la manifestació magnífica dels nostres quadres juvenils.

Han estat moments d'emoció intensa els que hem tingut en aquesta assemblea, la primera celebrada d'ençà dels fets del juliol.

Quan els companys allí presents, quan els delegats intervingien en la discussió de les ponències, quan com-

panyos de Barcelona i representants de comarques que s'aixecaven a parlar i encetaven temes d'extraordinari interès, per a la vida de les joventuts i per la vida política en general, ens donàvem ben bé compte de l'interès despertat per aquesta conferència i per la vitalitat demostrada per les joventuts.

Ni un sol Casal hi ha mancat a la crida feta pels organitzadors de la conferència.

Tots els representants han fet acte de presència i han pres part actiu-sima en els debats plantejats.

Això ens donà la sensació del que poden ésser, del que han d'ésser les joventuts nostres.

Tenen un lema i el compliran. Aquest és, CATALUNYA LLIURE.

Per què Catalunya triomfi

per Vicenç Bernades

Són moments difícils els que travessam; ho són sota tots els aspectes. D'una banda la guerra. Guerra terrible, penosa i llarga, del resultat final de la qual depèn la nostra vida, la nostra llibertat.

D'altra part la convulsió social amb totes les seves formidables repercussions en el terreny econòmic, que fan albirar un futur difícil.

Però tot plegat, tot i ésser molt, encara no ho és tot; hi ha el nostre problema espiritual; hi ha Catalunya.

Catalunya no pot somniar ni remotament viure sota el jou del feixisme, perquè el feixisme és l'escavatge dels pobles. La seva sort, va tan lligada amb la de la guerra, que no endebades se li ha

reclamat el màxim d'esforç per a contribuir a guanyar-la.

Però és evident que de la deformació ideològica que produeix tot moviment revolucionari — perquè la d'aquí ha estat una autèntica Revolució — i la preocupació d'un país en guerra, el sentiment catalanista n'ha sofert greument. I és per això que dèiem abans, que hi ha plantejat en els moments actuals el nostre problema espiritual. ¡Trist destí el del nostre catalanisme, sempre sotmès a tantes batzagues!

Sabem que Catalunya és forta i que també en sortirà airosa d'aquesta nova prova, però cal que tots els sectors que aspiren a una Catalunya integralment nostra, situada a les avançades del progrés social i espiritual estiguem cada vegada més units i abandonem les nostres divergències.

Pensant en catalanista hem de pensar en guanyar la guerra i aportar tot el nostre esforç per tal d'aconseguir-ho; però també pensant en catalanista hem de preparar-nos per a l'endèmia de la victòria, i que no ens trobem que hem aixafat el feixisme però que hem perdut Catalunya.

Secció Treball

Hom prega a les companyes delegades en els Centres d'Esquerra Republicana de Catalunya, tinguin o no constituïdes les seccions Femenines Joventils, que passin per aquest Secretariat cada dia, de set a vuit del vespre (Tres Llits, 3) per un afer relacionat amb les companyes que estiguin en atur forçós.

Secretariat Femení de la J. E. R. E. C.

L'esport de masses

Estem nosaltres, encara, molt lluny d'assolir el que en podem dir «esport de masses».

Es veritat que fins ara, els poders oficials no han donat cap mena d'assistència a l'esport. Aquest esport que havia de forjar una joventut, que l'havia de fer forta i temuda i desterrar per sempre el tipus característic de la península ibèrica, de constitució endèmica i de semblant malaltís.

No hem tingut tampoc a casa nostra, la bona voluntat o comprensió per a bastir per si sols, el que els organismes oficials negligien. Si les masses treba-

(Continua a la pàg. 3)

*Para el demanar tra y para
todas sus lecturas un saludo fervoroso
lleno de esperanza de libertad para
Catalunya y Euzkadi*

Jac. Llorens